

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

I. Refelluntur Judaei, Messiam Filium Dei esse, aut in Veteri Testamento
Filius Dei dictum fuisse negantes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

Isa. 45. 8. Rorate caeli desuper, & nubes pluant justum; aperiatur terra, & germinet Salvatorem, & justitia oriatur simul: ego Dominus creavi eum.

Ose. 11. 1. Ex Aegypto vocavi Filium meum.

Mich. 5. 2. Et tu, Bethlehem Ephrata, parvulus es in millibus Juda: ex te mihi egredietur qui sit dominator in Israel: & egressus ejus ab initio, a diebus aternitatis.

Matth. 14. 33. Qui autem in navicula erant, venerunt, & adoraverunt eum dicentes, Vere Filius Dei es.

Matth. 16. 15, & seq. Dicit illis Jesus, Vos autem, quem me esse dicitis? Respondens Simon Petrus dixit, Tu es Christus, Filius Dei vivi. Respondens autem Jesus dixit ei, Beatus es, Simon Bar-Jona; quia caro & sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus qui in caelis est. Et Joh. 6. 69.

Matth. 26. 63, 64. Jesus autem tacebat, & Princeps Sacerdotum ait ei, Adjuro te per Deum vivum, ut dicas nobis, si tu es Christus, Filius Dei. Dicit illi Jesus, Tu dixisti.

Matth. 27. 39, & seq. Pratererentes autem blasphemabant eum... dicentes... Si Filius Dei es, descende de cruce... Dixit enim quia Filius Dei sum.

Matth. 27. 54. Centurio autem, & qui cum eo erant, custodientes Jesum, viso terra motu, & his quae fiebant, timuerunt valde, dicentes, Vere Filius Dei erat iste.

Similia apud reliquos Novi Testamenti Scriptores per se quisque passim reperire potest, quae brevitatibus studio praetermittimus.

I. TERTULLIANUS adversus Praxean sic diserit: Nobis omnes Scripturae, & veteres Christum Dei, & nova Filium Dei praesentant. Haec Judaeorum fermentum sapiunt, qui in Veteri Testamento praedictum quidem fatebantur esse Christum, Filium vero Dei futurum praesignificasse ullo modo Vetus Testamentum negabant. Ιουδαίος ὅ, inquit Origenes, οὐκ ἀν' ὁμοιοτητος, ἀν' ἀεσιμίας τῆς εἰμα ἕξεν Θεοῦ υἱός, ὁ δὲ λέγουσιν, ὅτιν δὴ ἢ ἐξ ὁ Χριστός τῆ Θεοῦ, ἢ, πωλλάκις ἢ ἑνωῦνι ἀεσιμίας ὁ Θεός, ὡς οὐδὲνός ὄντος ἑαυτοῦ, οὐδὲ ἀεσιμίας ὄντος. Judaeus vero haudquaquam sane fateatur Prophetam aliquem dixisse venturum Filium Dei. Quod enim dicant, hoc est, venturum nempe Christum Dei. Et saepe in disputationibus quaerunt statim à nobis de Dei Filio, quasi nullus sit hujusmodi vel à Prophetis praedictus. Aliter tamen Philoni visum est, qui non semel Verbum Dei, primogenitum ipsius Filium appellat. Atqui proxime ostendimus Verbum Dei Ebraeos Messiam interpretari. Unde sequitur juxta Ebraeos Messiam esse Filium Dei. Adde illustrem hanc ἰσῶν è Psalmo secundo; Psalm. 2. 7. Dominus dixit ad me, Filius meus es tu, ego hodie genui te: & alteram illam è Psalmo centesimo nono: Dixit Dominus Domino meo, Sede à dextris meis: quibus & Filium Dei esse Messiam, & divinae naturae consortem significatur. Sic Apollinem (si sacra licet profanis miscere) ad dextram Jovis sedere canit Callimachus, quod Jovis esset Filius. Itaque cum istis ad dignitatem suam asserendam uteretur Christus, Nemo poterat ei respondere verbum: neque ausus fuit quisquam ex illa die cum amplius interrogare. Subdit Psaltes: Ex utero ante Luciferum genui te; quod itidem ut superiora ad Messiam Ebraeorum doctissimi referunt, ut in Propositione septima declaravimus. Notabilis quoque est & ad rem nostram accommodata praeforum Judaeorum observatio, qui ex his septuagesimi primi Psalmi verbis: Ante Solem permanet nomen ejus: ubi Ebraica habent, לפני שמש ימי שמי, finxerunt ימי unum esse ex Messiae nominibus. Sic Thalmud in libro Sanhedrin, capite ultimo: sic Beresith Rabbah R. Mosis Hadarsan: sic Echa Rabbathi: sic Midrasch Thehillim: sic R. Selomoh in Michzam. Atqui ימי fit à radice ימ, quae dictio filium sonat: ut ימי idem sit ac υἱός, in filium asertus. Quamobrem ex ipsorum sententia Messias ante orbem conditum vocabatur ימי, hoc est υἱός. Cujus autem filius esse vel dici potuit: non alterius certe quam Dei? Nam quod sic dictum volunt, quia υἱός, sive ortum dabit mortuis, ut habet Beresith Rabbah, frustra sunt, cum ימי fit in Niphal, & habeat significationem passivam, quemadmodum optime docet R. David Kimchi in Michlol. Haec observatio Rabbinica est, hoc est frigida & insulsa, verum praetermitti non debuit, ut intelligat Lector credidisse illos Messiam fore Filium Dei. Quid quod de Messia dictum Psalm. 82. 17. hoc fatentur Ebraei, quod extat in Psalmo octogesimo octavo: Ipse invocabit me: Pater

Refelluntur Judaei, Messiam Filium Dei esse, aut in Veteri Testamento Filium Dei dictum fuisse negantes. Tertull. adv. Prax. cap. 14. Origen. contr. Cell. libr. 1.

Psal. 2. 7. Psalm. 109. 1. 3.

Callim. Hymn. in Apoll. Matth. 22. 46.

Psal. 71. 17.

Psal. 82. 17. 18.

Pater meus es tu, Deus meus, & susceptor salutis mea: & ego primogenitum ponam illum excelsum pra regibus terra: ut aperte doceatur in Veelle Schemoth Rabbah. Cavillatur hic Judaei pro more suo, & Messiam Dei filium dici censent, quod eum sic amaretur sic Deus, ut pater filium suum amare solet; hoc est Deum Messiae patrem fore amore, non natura; quemadmodum Israel filius Dei primogenitus appellatur; proptereaque dixisse אתה בני, Filius meus es tu, non אתה לי בני, Filius mihi es tu; quod dixisset utique, si natura pater fuisset. Haec leges in Midrasch Thehillim. Ergo affectu & amore, non natura, Jacobi Filius erat Judas, quem sic compellabat pater moriens: Ad praedam, fili mi, בני, ascendisti: non, לי בני: amore item filius Davidis Abshalom, quem mortuum desiderii impatiens pater sic affabatur: Abshalom fili mi, בני, non, לי בני.

Gen. 49. 9.
1. Sam. 18. 35.

CAPUT XXIII.

Jesu Discipuli, Filii Dei.

SAP. 5. 3, & seq. Hi sunt quos habuimus aliquando in derisum, & in similitudinem improprietatis. Nos insensati vitam illorum estimabamus insaniam, & sinem illorum sine honore: ecce quomodo computati sunt inter filios Dei, & inter sanctos fors illorum est.

Eccli. 4. 10, & seq. In judicando esto pupillis misericors ut pater, & pro viro matri illorum: & eris tu velut filius Altissimi obediens, & miserebitur tui magis quam mater.

Isa. 1. 2, 4. Audite, caeli; & auribus percipite, terra, quoniam Dominus locutus est: Filios enutrivit, & exaltavit; ipsi autem spreverunt me. Ve genti peccatrici, populo gravi iniquitate, semini nequam, filiis sceleratis.

Isa. 63. 16. Tu enim pater noster, & Abraham nescivit nos, & Israel ignoravit nos: tu Domine, pater noster, redemptor noster, a saculo nomen tuum.

Isa. 64. 8. Et nunc, Domine, pater noster es tu; nos vera lutum.

Jer. 3. 19. Ego autem dixi, Quomodo ponam te in filias, & tribuam tibi terram desiderabilem, hereditatem praedaram exercituum gentium? Et dixi, Patrem vocabis me, & post me ingredi non cessabis.

Os. 1. 10. Et erit numerus filiorum Israel, quasi arena maris, quae sine mensura est, & non numerabitur: & erit in loco ubi dicitur eis, Non populus meus vos; dicitur eis, Filii Dei viventis.

MATTH. 5. 16, 44, & seq. Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum qui in caelis est. Orate pro persecutibus & calumniantibus vos, ut sitis filii Patris vestri qui in caelis est. Estote ergo vos perfecti, sicut & Pater vester caelestis perfectus est. Et Matth. 6. 1, 4, 6, 14, 15, 18, 26, 32, & 7. 11. & 10. 20, 29. Luc. 11. 13. & 12. 30, 32. Joh. 8. 38.

Matth. 6. 9. Sic ergo vos orabitis, Pater noster qui es in caelis, sanctificetur nomen tuum. Et Marc. 11. 25, 26. Luc. 11. 2, & seq.

Matth. 23. 9. Et patrem nolite vocare vobis super terram; unus est enim Pater vester, qui in caelis est.

Joh. 1. 12. Quosquod autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his qui credunt in nomine ejus; qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt.

Joh. 10. 17. Dicit ei Jesus. Ascendo ad Patrem meum & Patrem vestrum.

Rom. 1. 7. Gratia vobis & pax à Deo Patre nostro & Domino Jesu Christo. Et 1. Cor. 1. 3. & 2. Cor. 1. 2. & Ephes. 1. 2. & Phil. 1. 2. & 4. 20. & Col. 1. 3. & 1. Thess. 1. 3. & 3. 11, 13. & 2. Thess. 1. 1, 2. & 2. 15. & Phil. 3.

Rom. 8. 14, & seq. Quicumque enim spiritu Dei aguntur, ii sunt filii Dei. Non enim accepistis spiritum servitutis iterum in timore, sed accepistis spiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus, Abba, Pater. Ipse enim Spiritus testimonium reddit spiritui nostro, quod sumus filii Dei: si autem filii, & heredes; heredes quidem Dei, coheredes autem Christi. Nam expectatio creaturae, revelationem filiorum Dei expectat: vanitati enim creatura subiecta est non volens, sed propter eam qui subiecit eam in spe: quia & ipsa creatura liberabitur à servitute, in libertatem filiorum Dei. ipsi intra nos gemimus, adoptionem filiorum Dei expectantes, redemptionem corporis nostri, Nam quos praescivit, & praedestinavit conformes fieri imaginis Filii sui, ut sit

Eee

vicula
centes,
Jesús,
videns
Filius
xit ei,
vo &
eus qui
bat, &
te per
Christi
lucifit,
autem
Filius
t enim
tui com
motu,
centes,
iméenti
perire
crimú.
ignora,
corum
ur esse
entum
e regis
huid
decani,
bis de
hiloni
Atqui
juxta
ando:
salmo
ilium
sacra
esset
Nemo
terra
ra ad
imus,
obser
ejus:
nomi.
Mosis
eam.
in f.
roca
certe
s, ut
ratio.
ob:
it, ut
clum
me:
Pater